

Σύγχρονοι τρόποι διενέργειας της αντιχριστιανικής προπαγάνδας

[/ Πεμπτούσια](#)

Προχωρώντας στην παρουσίαση των αποσπασμάτων της μελέτης του Δρ. Αθ. Κολιοφούτη (προηγούμενο άρθρο: www.pemptousia.gr/?p=65151), για τις μορφές της αντιχριστιανικής προπαγάνδας που διενεργούν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, πληροφορούμαστε για τους συγκεκριμένους τρόπους με τους οποίους εκδηλώνεται το φαινόμενο.

Τέλος, η σπίλωση ιεραρχών και μάλιστα με έναν ιδιαίτερα αποτελεσματικό τρόπο επιτυγχάνεται και από εκπομπές σατυρικού περιεχομένου, οι οποίες συνδυάζουν ικανοποιητικά την υποκριτική δεινότητα των παρουσιαστών τους με τις δυνατότητες της σύγχρονης τεχνολογίας. Η απομόνωση μόνο κάποιων απόψεων του ιεράρχη που τις εκφράζει, οι οποίες είναι συμβατές με τους επιδιωκόμενους στόχους και ο εκχυδαϊσμός τους έχουν τώρα την τιμητική τους. Επενδύοντας την προσπάθεια εξευτελισμού ιεραρχών με υψηλές δόσεις χιούμορ, αξιοποιούν την έμφυτη τάση του ανθρώπου για χαρά, ψυχαγωγία και ικανοποίηση των υλικών αισθήσεών του και με την εμφύτευση εσφαλμένων αντιλήψεων και εικόνων που καλλιεργούν για κάποιο συγκεκριμένο πρόσωπο, επιτυγχάνουν την αντίδραση που επιθυμούν.

Το χιούμορ στην συγκεκριμένη περίπτωση μετατρέπεται σε όχημα της προπαγάνδας, η οποία γι' αυτόν ακριβώς το λόγο στρέφεται στα άτομα νεαρής ηλικίας, που διακατέχονται από τις παραπάνω ανάγκες. Εξάλλου, πρόκειται για μια ηλικία κατά την οποία το άτομο διαβαίνει το επώδυνο στάδιο διαμόρφωσης της αυτοαντίληψής του και γι' αυτό το λόγο είναι δεκτικό στην άσκηση αυστηρής κριτικής σε θεσμοθετημένες αυθεντίες της κοινωνίας. Γι' αυτό το λόγο εξεγείρεται εύκολα κατά των γονέων του, των δασκάλων του, των πολιτικών, των κληρικών της Εκκλησίας και άλλων φορέων εξουσίας. Ως εκ τούτου, οι νέοι οι οποίοι παρακολουθούν εκπομπές ανάλογου περιεχομένου είναι ιδιαίτερα ευάλωτοι στην προσπάθεια που επιχειρείται από τους παρουσιαστές τους να υποβιβάσουν τους ποιμένες της Ορθόδοξης Εκκλησίας ενώπιόν του ποιμνίου τους και να στρέψουν την έμφυτη επαναστατική τους ορμή εναντίον όχι απλά προσώπων, αλλά των θεσμών που εκπροσωπούν.

Η διασπορά ψευδών ειδήσεων η μισών αληθειών, η οποία αποσκοπεί στην εμφύτευση αντιχριστιανικών ιδεών στους δέκτες των προπαγανδιστικών μηνυμάτων, αποτελεί επίσης μια μορφή συστηματικής προπαγάνδας. Με τη κατάργηση των λογικών διεργασιών της ανθρώπινης νόησης και την αντικατάσταση της κριτικής ικανότητας από μια πνευματική νωχέλεια, η οποία καθιστά τα άτομα παθητικούς δέκτες κάθε πληροφορίας με την οποία βομβαρδίζονται, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ενισχύουν αποφασιστικά το δογματισμό των μαζών. Αυτό βέβαια αποτελεί το προϊόν μιας σύνθετης διαδικασίας, η οποία επικεντρώνεται στην έννοια της αλλοίωσης και της μεταβολής.

Η παραποίηση, η τροποποίηση ή η διαστρέβλωση των πραγματικών γεγονότων και πληροφοριών και η επένδυσή τους με ένα ψευδές περιεχόμενο οδηγεί στην πραγμάτωση των επιθυμητών στόχων της προπαγάνδας. Πολλά απλά γεγονότα παρουσιάζονται ως πολύπλοκα με μόνο στόχο την απόκρυψη της αλήθειας. Σε άλλες περιπτώσεις παρουσιάζονται γεγονότα και πληροφορίες με σχετικά σχόλια, με ρητορικό ύφος, με καλλιέπεια λόγου, κατά τέτοιο τρόπο ώστε έωλα επιχειρήματα να παρουσιάζονται ως αδιάσειστα ντοκουμέντα. Η ουδετερότητα και αντικειμενικότητα κατά την προσέγγιση των γεγονότων αντικαθίσταται από τη μεροληψία και τις υποκειμενικές κρίσεις, οι οποίες δημιουργούν αμφισβητήσεις, διχογνωμίες και οδηγούν στην πλάνη και αδικία.

Ο άνθρωπος δεν υποβοηθείται «να αποστασιοποιηθεί προς στιγμήν από τις προσωπικές του πεποιθήσεις, τις κοινωνιογνωστικές του προκαταλήψεις και τα συμφέροντά του και να εξετάσει τα πραγματικά και λογικά στοιχεία, τα οποία στηρίζουν και ερμηνεύουν έννοιες, πληροφορίες, σχέσεις, κρίσεις, συλλογισμούς, φαινόμενα, στάσεις και σκόπιμες πράξεις», ούτε επίσης ενθαρρύνεται «να αναζητήσει τις παραδοχές και τις συνεπαγωγές κάθε άποψης και τους δυνατούς τρόπους θεώρησης των πραγμάτων από διαφορετική σκοπιά ». Δεν μπορεί να αξιολογήσει τα πιθανά ενδεχόμενα, να ερευνήσει, να συγκρίνει, να διακρίνει, να προκρίνει, να επιλέξει και τελικά να εξάγει τα συμπεράσματά του.

Αντί αυτών, καθοδηγείται στην αποδοχή έτοιμων συμπερασμάτων, η προσπέλαση στα οποία με τη δύναμη της λογικής επουδενί δεν διευκολύνεται. Η μάζα χειραγωγείται να λειτουργεί με ένστικτα και ορμές, ορμόμενη από συγκινήσεις, πάθη και συναισθήματα, γι' αυτό και η λογική αντικαθίσταται από το θυμικό. Οι νηφάλιες κρίσεις ακυρώνονται εξ ολοκλήρου και η εξαγρίωση, ο υπέρμετρος ενθουσιασμός, ο φόβος, ο πανικός, η άκριτη και αδιάκριτη κατάκριση των πάντων αναδεικνύονται τώρα στο προσκήνιο.

Όταν όλα τα παραπάνω εξειδικεύονται στο πεδίο της θρησκευτικής αλήθειας, τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο σοβαρά. Με δεδομένο ότι η αλήθεια στον χριστιανισμό δεν είναι αφηρημένη αλλά ενυπόστατη και ταυτίζεται με τον ίδιο το Χριστό, κάθε προσπάθεια παραχάραξης επιμέρους αληθειών της Εκκλησίας ανάγεται σε προσπάθεια αποδόμησης της ίδιας της πίστης στο πρόσωπο του Χριστού. Θα μπορούσαμε να επικαλεστούμε πολλές απόπειρες χειραγώγησης της αλήθειας από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Θα καταγράψουμε κάποιες ενδεικτικές περιπτώσεις της παραπάνω χειραγώγησης.

Στις 28 Απριλίου 2011, καθώς οι χριστιανοί βίωναν τα γεγονότα της πιο ιερής εβδομάδας του Χριστιανισμού, της Μεγάλης Εβδομάδας, η προβολή από τον τηλεοπτικό σταθμό Σκάι ξένης σειράς ντοκυμαντέρ με τίτλο «Τα μυστικά του

Σταυρού» προκάλεσαν την εύλογη αντίδραση του γνωστού καθηγητή γλωσσολογίας κ. Μπαμπινιώτη. Ο καθηγητής διαμαρτυρήθηκε με γραπτή επιστολή του στην εφημερίδα «Καθημερινή », η οποία ευτυχώς δημοσιεύτηκε και στην οποία σημειώνει ότι « η επιλογή της συγκεκριμένης εκπομπής από τους υπευθύνους του σταθμού και μάλιστα μια τέτοια ημέρα, προκάλεσε πολλούς τηλεθεατές του σταθμού».

Ο καθηγητής υπογραμμίζει το ερευνητικό πνεύμα αμεροληψίας με το οποίο έσπευσε να παρακολουθήσει την εκπομπή, η οποία παρακάμπτοντας κάθε έννοια αντικειμενικής ενημέρωσης που προκύπτει από την επιστημονική αξιολόγηση των στοιχείων, με ατεκμηρίωτες εικασίες και με παιδαριώδη επιχειρήματα, κατέληξε με ένα εντελώς αυθαίρετο τρόπο, σε εντελώς παράλογα και ανίερα συμπεράσματα: « Ο Χριστός δεν αναστήθηκε, αφού βρέθηκαν τα οστά ενός Ιησού στον υποτιθέμενο τάφο του. Ο Χριστός δεν ήταν άγαμος και υιός Θεού, αφού παντρεύτηκε κι έκανε έρωτα με μια γυναίκα, από την οποία είχε και παιδί. Δεν ήταν, ελέχθη καθαρά στο φιλμ, παρά ένας αιρετικός Ιουδαίος δάσκαλος της σειράς με κάποιους μαθητές, οι οποίοι μετά τον θάνατό του, μολονότι ψαράδες και αγράμματοι..., διέσπειραν ψέματα περί **αναστάσεως και θαυμάτων και διάφορα άλλα και μέσα από αυτή την προπαγάνδα γέννησαν τη χριστιανική θρησκεία και τον Χριστιανισμό. Τόσο απλά !**».

[Συνεχίζεται]